

Approach. *International Journal of Technology in Education and Science*. 2020. №4, P. 18-25.

4. Baltazar Fernandez-Manjon, Juan Manuel Sanchez-Perez, Juan Antonio Gomez-Pulido, Miguel Angel Vega-Rodriguez, Jose Bravo-Rodriguez. *Computers and Education. E-Learning, From Theory to Practice*. Springer, 2007. 233 p.

5. Shailaj Kumar Shrivastava. The Impact of Digitalization in Higher Educational Institutions. *International Journal of Soft Computing and Engineering*. 2022, Vol. 11, Issue 2, P. 7-11.

6. Anne Thoring, Dominik Rudolph, Raimund Vogl. Digitalization of Higher Education from a Student's Point of View Anne. *EUNIS 2017 – Shaping the Digital Future of Universities*. 2017. Vol. 1, p. 279-288.

7. Laura Márquez-Ramo. Does digitalization in higher education help to bridge the gap between academia and industry? An application to COVID-19. *Industry and Higher Education*. 2021. Vol. 35, Issue 6, P. 649-657.

8. Thoring Anne, Rudolph Dominik, Vogl Raimund. The Digital Transformation of Teaching in Higher Education from an Academic's Point of View : An Explorative Study. In book : *Learning and Collaboration Technologies. Design, Development and Technological Innovation*. 2018, P. 294-309.

9. Joanna Rosak-Szyrocka, Justyna Żywiołek, Andrzej Zaborski, Subrata Chowdhur and Yu-Chen Hu. Digitalization of Higher Education Around the Globe During Covid-19. *IEEE Access*. 2022. Vol. 10, P. 59782 – 59791.

10. Godin V., Terekhova A. Digitalization of Education: Models and Methods. *International Journal of Technology*. 2021. Vol. 12(7), P. 1518-1528.

УДК 378.1

ЦИФРОВА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ДИДЖІТАЛІЗАЦІЇ ОСВІТЬНОГО ПРОСТОРУ

Прокопенко М.В.

mprokopenko@gmail.com

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Побудова нового економічного укладу на основі діджиталізації економіки висуває нові вимоги до національної системи основної та додаткової професійної освіти, включаючи вищу освіту.

Актуальними стають вимоги до здібностей фахівців застосовувати та розробляти сучасні та безпечні цифрові технології і платформні рішення (цифрові компетенції) для пріоритетних галузей економіки та соціальної сфери інформаційного суспільства.

Основним активом цифрової економіки поряд з цифровими даними та технологіями стає людський потенціал, який у процесі безперервної освіти набуває та розвиває компетенції цифрової

культури, що дозволяють досліджувати, створювати та впроваджувати нове в умовах невизначеності та швидких змін [1].

Під цифровою культурою ми розуміємо ширше поняття, ніж комп'ютерна чи цифрова грамотність.

Цифрова культура формує світогляд людини і забезпечує її сукупністю знань і вмінь, що дозволяють йому комфортно жити в сучасному світі і самостійно вирішувати виникаючі соціально-особистісні та професійні проблеми в діджитал - полі, передбачає постійний розвиток і вдосконалення компетенцій протягом усього життя. При цьому цифрова культура, з одного боку, визначає зміст освіти або підготовки фахівця (знання, реальні програмні продукти, інфраструктура, цифрові технології), а з іншого боку підкреслює вимоги до результатів освіти або результатів освоєння навчальних програм (знання, вміння, навички, досвід, світогляд, компетенції) які необхідні для соціальної та професійної діяльності випускників в інформаційному суспільстві та цифровій економіці.

Цифрова культура означає сукупність компетенцій, що характеризують здатність використання інформаційно-комунікаційних технологій для комфортного життя в цифровому середовищі, для взаємодії з суспільством та вирішення цифрових завдань у професійній діяльності. Серед компетенцій цифрової культури можна виділити універсальні, загальнопрофесійні та професійні компетенції [2].

Універсальні компетенції цифрової культури здобувачів вищої освіти відповідають соціально - особистісним потребам гармонійного розвитку особистості та соціалізації в інформаційному суспільстві на основі застосування інваріантних технологій збору, обробки та інтерпретації масивів даних у цифровому вигляді та є спільними для всіх напрямків підготовки відповідних рівнів вищої освіти.

Наприклад, для рівня бакалаврату універсальна компетенція може бути сформульована в такий спосіб. «Здатний застосовувати цифрові технології для аналізу та вирішення світоглядних, соціально-особистісних, професійних проблем та процесів що визначають життєдіяльність у цифровому просторі». Для магістратури – «Здатний здійснювати цілеспрямовану самостійну діяльність з оптимального задоволення індивідуальних та професійних інформаційних потреб з використанням цифрових технологій та штучного інтелекту».

Загальнопрофесійні компетенції цифрової культури характеризують здатність випускника використовувати предметно-

незалежні технології збору, обробки та інтерпретації інваріантних за змістом масивів даних у цифровому вигляді. Прикладом формулювання загальнопрофесійної компетенції для програм бакалаврату може служити: «Здатний вибирати та використовувати сучасні технічні засоби і програмне забезпечення при створенні продуктів, процесів та систем професійної діяльності дотримуючись вимог інформаційної безпеки», а для програм магістратури «Здатний розробляти та впроваджувати технологічні процеси обробки інформації, придатні для практичного застосування у різних галузях економічної діяльності людини».

Професійні компетенції цифрової культури характеризують здатність випускника використовувати предметно-орієнтовані технології збору, обробки та інтерпретації об'єктно - орієнтованих даних із завдань професійної діяльності та змісту масивів даних у цифровому вигляді.

Базові (ключові) компетенції цифрової культури, до яких належать універсальні та загальнопрофесійні компетенції, є загальними (обов'язковими) для різних профілів підготовки.

Для вивчення відповідних блоків дисциплін використовують технологію змішаного навчання [3].

Взаємодія студентів з викладачами доступна в онлайн-режимі засобами форуму онлайн-курсу, поштового листування, чат-бота та інших форм комунікації для вирішення виникаючих проблем, що може бути здійснене дистанційно. Така взаємодія дозволяє оперативно підтримувати зв'язок із студентами, відповідати на питання щодо вивчення навчальних матеріалів і під час виконання завдань. Для забезпечення найбільш ефективного реагування на звернення здобувачів мають використовуватися найсучасніші та «найпросунутіші» цифрові технології:

- «розумні» поштові клієнти для налаштування режимів нотифікацій;
- корпоративні месенджери для керування потоками звернень;
- менеджери завдань для використання конкретних призначень підтримки дисциплін ;
- автоматичний збирач звернень з форуму освітньої платформи.

У контексті моделі змішаного навчання можна виділити три типи взаємодіючих елементів: студент, викладач та діджитал (цифровий) освітній простір. При цьому інтенсивність та форми взаємодії можуть змінюватись в залежності від індивідуальних особливостей

здобувача, а також від очікуваних результатів навчання. Контактна робота студента з викладачем реалізується в онлайн та офлайн режимах, при цьому передбачається, що реалізований на основі онлайн технологій контакт є переважним.

Література:

1. Апалькова В.В. Концепція розвитку цифрової економіки в Євросоюзі та перспективи України // Вісник Дніпропетровського університету. Менеджмент інновацій. Дніпро, 2015. №23. С. 9–18.
2. Коляденко С.В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні і у світі // Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. Запоріжжя, 2016. №5. С. 105–112.
3. Карплюк С. О. Інформаційно-педагогічний менеджмент вищої школи: сучасний стан та перспективи розвитку // Науковий вісник Ужгородського університету. Педагогіка. Соціальна робота. Ужгород, 2017. №241. С. 122–125.

УДК 378.1

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННИХ КУРСІВ-РЕСУРСІВ НА ОСВІТНІЙ ПЛАТФОРМІ “MOODLE”

Смолянюк Р.В., к.т.н., доцент,

Смолянюк Н.В., к.т.н., доцент,

rovlsn@yahoo.com, nadiksm@yahoo.com

Корнейко В.В., здобувач вищої освіти,

sidaumin8@gmail.com

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Всесвітня пандемія та воєнні дії на території нашої країни призвели до того, що практично всі вищі навчальні заклади перейшли на дистанційну форму навчання. Для забезпечення належної якості освіти студенти повинні бути забезпечені всіма необхідними методичними матеріалами: конспектом лекцій, ілюстративними матеріалами, методичними вказівками до лабораторних і практичних робіт, тестами, контрольними завданнями і іншими матеріалами [1]. Також важливими елементами дистанційного навчання є навчальні відео, он-лайн лекції та практичні заняття, а також елементи зворотного зв'язку між студентами і викладачами: форуми та чати. Така велика кількість елементів [2] викликає ряд питань щодо їх розміщення в електронному курсі-ресурсі для забезпечення коректного сприйняття курсу.

Розглянемо структуру електронного курсу-ресурсу і розміщення